

Freek de Jonge in 'De vogelwachter'.

FOTO MARK DE BLOK

Liefdesrelatie met de natuur

Voor haar bioscoopdebuut 'The bird can't fly' toog schrijver-regisseur Threes Anna naar Zuid-Afrika, voor 'Silent city' reisde zij af naar Japan, voor haar nieuwe speelfilm bleef ze thuis op Texel. De voormalig artistiek leider van theatercollectief Dogtroep filmde op het Waddeneiland 'De vogelwachter', naar eigen zeggen haar meest persoonlijke film ooit.

Stevig ingepakt staat Threes Anna (61) te wachten bij het Texelse natuurgebied. „Je vindt me op de afgesproken tijd naast een rood autootje, links van de Mokweg, zo'n 300 meter voor de kazerne”, stelde zij eerder per mail voor, reagerend op de uitnodiging voor een wandelinterview. Want journalistiek in tijden van corona vraagt nu eenmaal om creatieve oplossingen. Bovendien kan het niet toepasselijker: op De Hors werd lang geleden het zaadje geplant voor 'De vogelwachter', waarin Freek de Jonge nu de titelrol speelt.

De latere cineaste werd als Threes Schreurs geboren in Vlaardingen. Vervolgens woonde en werkte ze decennialang in Amsterdam, maar alleen als ze niet op reis was. Niet zo vaak dus, want al tijdens haar studie aan de Rietveld Academie raakte ze betrokken bij kunstenaarscollectief Dogtroep, dat theater naar de straat wilde brengen en daarin heel succesvol werd. Uiteindelijk vierde de groep zelfs internationaal triomfen met hun beeldende en poëtische voorstellingen op locatie.

Bij Dogtroep ontmoette Threes Anna - een achternaam die in het buitenland aanzienlijk beter bleek te bekken dan Schreurs - ook haar

eerst grote liefde: Marco Biagioni. Hij was een Italiaan die als lichtontwerper bijdroeg aan de magie van hun theatrale spektakels. Tot hij in maart 1998 samen met acteur Wieger Woudsma omkwam bij een tragisch kano-ongeval in Frankrijk.

Anna zou datzelfde jaar met 'Hotazel' nog één voorstelling maken, maar haakte daarna af. „Ik had in mijn tien jaar als artistiek leider heel veel energie gestoken in het creëren van een perfect team, dat nu niet meer compleet was. Ik zag me dat zelf niet nog een keer doen.”

Getijdpoelen

„Ik woonde lang in De Pijp in Amsterdam, maar was in mijn Dogtroep-tijd gewend om op andere plekken te werken”, vertelt zij, terwijl zij wandelend een weg zoekt tussen duinen, plassen en ondiepe getijdpoelen door. „Dat inspireerde me, dus als schrijver bleef ik dat doen. Tot ik zeventien jaar geleden met dat doel voor het eerst in een afgelegen huisje op Texel belandde en dacht: wat een geweldige plek is dit. Nog geen drie weken later zat ik bij een makelaar.”

„Sindsdien woon ik op Texel”, glundert ze, „Een stukje buiten Den Hoorn, met enorm veel ple-

zier. Nog altijd dicht genoeg bij Amsterdam, waar dit eiland natuurlijk al eeuwen nauwe banden heeft. Toch voelt het volkomen anders. De waan van de dag verwaait hier, er zijn veel minder prikkels.”

„Ik voel me hier ook niet langer gevangen in een kring van opportunisme”, vervolgt zij even later. „Dat gevoel had ik in de stad soms wel. Dat allerlei mensen zonder ook maar een reet fantasie om me heen cirkelden, vaak met overspannen enthousiasme. Simpelweg omdat ze jou als maker nodig hebben om geld te verdienen. Heb ik nu niet meer, ook omdat ik werk met Hanneke Niens en Hans de Wolf van Keyfilm als producenten. Die zitten gelukkig heel anders in elkaar.”

Deze twee waren het ook die Threes Anna benaderden met de vraag of zij eens wilde nadenken over het maken van een romantische komedie, omdat er vanuit de omroepwereld een vraag lag voor een tv-drama met dat format.

„Alleen reed ik op dat moment net met mijn toenmalige partner door Chili in een 4x4 en zaten we middenin een groeiende relatiecrisis. Ik kon alleen maar verlangen naar thuis en naar alleen zijn. Dat voedde mijn schrijffantasie.”

Haar heimwee naar Texel deed haar ook terugdenken aan een eerdere confrontatie met de natuur op het eiland.

„Na een tocht hier over het strand liep ik met een vriendin de duinen in. Plotseling werden we aangevallen door een meeuw. Best beangstigend. Met een opgeraapt stuk plastic beschermend boven ons hoofd maakten we ons snel weer uit de voeten.” Lachend: „Later bleek dat we nietsvermoe-

Threes Anna.

dend een broedkolonie waren binnengewandeld. Die indrukwekkende ervaring is achteraf gezien misschien wel de allereerste bouwsteen geweest voor 'De vogelwachter'.

'De vogelwachter' gaat over een man die al halve eeuw alleen op een eiland woont, enkel omringd door meeuwen. „Hij heeft een liefdesrelatie met de natuur en is daar heel gelukkig mee. Al wordt hij uiteindelijk ook een beetje verliefd op een aangespoelde prui en een vrouwenstem op de radio. Hanneke en Hans zeiden al snel:

'Freek de Jonge gunt ons een kijkje in zijn ziel'

„Heel mooi hoor, typisch Threes, maar we denken niet dat de omroep hiervoor in zijn. Misschien zou je er een speelfilm van moeten maken'. Nou, dat is het dus geworden.”

Ze buigt zich voorover om een plastic dopje op te rapen en in haar jaszak te stoppen. Later doet ze hetzelfde met een gerafeld stuk touw. „Vooral voor een Jan van

Gent kan zulk afval fataal zijn. Die vogels hebben scherpe randen aan hun snavel, waardoor touw eraan kan blijven haken. Al het aangespoelde spul dat je in de film ziet, is trouwens daadwerkelijk hier op het eiland gevonden. Schokkend, nietwaar?”

Ultieme stilte

Ze noemt 'De vogelwachter' haar meest persoonlijke film tot nu toe. „Dat is vooral een gevoel, uitleggen is lastiger. Wat je ziet, draait voor een groot deel om de ultieme stilte die de natuur kan bieden. Die werkt voor mij heel zelvend, brengt me terug naar de basis. Al realiseerde ik me wel dat ik een contrastkleur nodig had om de poëzie van deze film te laten aarden. Zo kwam ik op het idee om de hoofdrol door een komiek te laten spelen. Wat me al snel bracht bij Freek de Jonge en zijn prachtige karakterkop.”

Tot haar vreugde zei De Jonge onmiddellijk ja, „Freek is op zijn 76e nog altijd een heel hongerige kunstenaar”, lacht Threes Anna. „Wat ik zo mooi vond, was dat hij precies begreep wat de film nodig had. Hij komt in 'De vogelwachter' kwetsbaarder over dan gebruikelijk, gunt de kijker echt een blik in zijn ziel. Zijn vrouw Hella merkte op: 'Dit is precies de Freek die ik ken'. Een zachte Freek, die denk ik veel mensen zal verrassen.”

Marco Weijers

Door de aangescherpte corona-regels en de daaruit voortkomende sluiting van de bioscopen, is de release van Threes Anna's 'De vogelwachter' uitgesteld tot de heropening, die vooralsnog voor over twee weken gepland staat.